

[Tinning]

mellem dem, der har været gennem revalideringsforløb eller jobtræning, og andre »almindelige« arbejdsløse, eller hvad man skal kalde dem, og der findes den vedtagne førtidspensionsreform.

Det var, så vidt jeg forstod, de tre strenge, socialministeren ville spille på i sit forsøg på at få folk ud på arbejdsmarkedet. Jeg kunne godt tænke mig at vide: hvad tror socialministeren det vil give? Vi har nu – eller rettere i juni måned – 43.000. Hvad tror socialministeren de tre strenge vil give? Det kunne jeg godt tænke mig at få noget at vide om – forudsat socialministeren overhovedet tror noget som helst om det.

Til sidst synes jeg, det er rart at konstatere, at centrum-demokraterne erkender, at der har været tale om en såkaldt diskriminerende virkning eller rettere en utilsigtet diskriminerende virkning, men jeg synes, det taler lidt for sig selv, når man kan få at vide, at man sad i de politiske forhandlinger i efteråret 1982 og regnede med, at man skulle bruge omkring 45 mill. kr. i 1983 til den supplerende huslejestøtte, og halvt hende i året har man brugt ca. det halve.

Jeg kunne også godt tænke mig at vide: når nu socialministeren vil sikre en mere ensartet praksis, sikre den ved en regel med, at kun 25 pct. af underholdsbeløbet skal gå til husleje, hvad betyder det så i udgifter? Jeg synes, det er vigtigt at få det at vide kontant, når nu socialministeren og det radikale venstre ikke vil være med til det mest indlysende af alt – så indlysende, at socialdemokratiet, SF og VS for længst er blevet enige om det, nemlig at afskaffe § 37, stk. 4. Når nu man ikke vil foretage sig det mest indlysende, så må vi vide helt konkret: hvad er det så, man vil, og hvad tror man der kommer ud af det? Jeg er nemlig bange for, at socialministerens mange gode ord til trods er det bare noget småpjatteri i forbindelse med en i øvrigt forfærdelig bestemmelse.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke gå ind for det foreliggende forslag, hvorefter stk. 4 i § 37 i bistandsloven skal stryges.

Vi er enige med socialministeren i, at der trænges til en præcisering af, hvad der menes. Man mener, at nogle af kommunerne har administreret loven alt for snævert, alt

for stramt, og at der trænges til en præcisering af, hvilken huslejhjælp der skal gives til dem, der er på denne vedvarende hjælp.

Bestræbelserne må gå ud på at få antallet af dem, der får denne hjælp, bragt ned, bl.a. ved at bringe dem ind i uddannelsessystemet, hvorefter de vil få samme ret som de arbejdsløshedsforsikrede.

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne takke for modtagelsen af vores lovforslag – naturligvis især de partier, der har støttet forslaget uforbeholdent – og samtidig konstatere, at alle, der har haft ordet, på en eller anden måde har tilkendegivet, at der skulle ske en ændring af de gældende bestemmelser.

Man må vel sige, det er beskæmmende, at man kan konstatere, at der ikke har været ført nye argumenter frem. Det, som blev sagt til advarsel, da denne lov blev fremsat som lovforslag, er nu fremsat med dokumentation. Og hvad er svaret? Svaret er, at det er kommunerne – der har endda været dette lille særlige raffinement, at det også gælder socialdemokratiske kommuner – der har administreret, det forkert eller administreret, som vi ikke havde regnet med.

Til det må man sige, at det er ynkeligt, at man vedtager bestemmelser, om hvilke man får at vide her fra talerstolen, hvordan de vil fungere, og når det så rent faktisk kommer til at fungere på den måde, så siger man: det vidste vi ikke, vi troede, det ville blive på en helt anden måde, men vi er da godt klar over nu, at det skulle kommunerne have gjort anderledes. De kommuner, som man i forvejen har skåret ned med hensyn til bloktilskudene og har spændt til det yderste, samtidig med at man herindefra har tilkendegivet, at skatteforhøjelser skal man bestemt ikke bryde sig om, det er de kommuner, der nu er årsagen til, at man i al fald fra flertallets side finder, at der nok er behov for nogle justeringer.

Det er ikke, fordi vi skal fortabe os i talene, om det er 25.000 – ikke personer, men familier – eller om det er 43.000 familier. Det er lige ubehageligt for dem, det går ud over.

Jeg synes selvfølgelig, det er fint, når socialministeren siger, at det skal ikke ses isoleret, vi har § 42, og nye initiativer er på vej osv., vi har også de særlige muligheder i før-